

C8. LES EMOCIONS Jon Elster

Resum JMM

Resum JM Masjuan

1. El paper de les emocions

1. Fonts de felicitat i desventura

(Aquí és veu la connexió directa amb la supervivència i la reproducció i la importància del plaer i el dolor com a indicador de les finalitats de les conductes)

2. Impactes en la conducta.

En aquest capítol manté que les tendències a l'acció estan relacionades amb les emocions de manera que quan les emocions són molt fortes, la conducta es fa irresistible.

3. Impacte en altres estats mentals com les creences.

2. Què són les emocions

Costa definir-les com una classe natural perquè sovint tenen característiques diferents; per ex. la tendència a l'acció no sempre és present en les emocions artístiques, o la poca durada de l'emoció no sempre és veritat per exemple en l'amor o la revenja que poden durar molt temps; no sempre són disparades per creences ja que sovint es disparen en el cine de 'por' tot i saber que és ficció. Certs estats induïts per drogues provoquen estats semblants a les emocions 'naturals' però no es poden classificar com iguals.

Elster assumeix a nivell pràctic unes característiques que acostumen a ser-hi presents:

- Antecedents cognitius. Creença.
- Estimulació fisiològica: Batec del cor
- Expressió fisiològica:: Posar-se vermell de vergonya.
- Tendències a l'acció. Més que disposicions, són accions incipients (*si...lavors*).
- Intencionals: En relació a un objecte del món extern.
- València: Plaer –positiu- dolor –negatiu-

(Hi ha circuits neuronals que es poden posar en acció mitjançant una situació emocional 'natural' o a través d'un elèctrode en el cervell, la qual cosa sembla que presenta problemes de causalitat)

(Damasio considera les Emocions com respostes corporals preconscients i anomena sentiments les emocions conscients –passades per la ment--)

3. Quines emocions hi ha

L'objectiu d'Elster és mostrar les emocions que tenen una importància intrínseca o causal en la vida social.

3.1. Emocions valoratives de la conducta o el caràcter d'un mateix o dels altres.

- Vergonya: Es activa per la creença negativa en relació al propi caràcter
- Menyspreu: Induïda per la creença que l'altre és inferior, indesitjable o dolent.
- Culpa; Disparada per la creença negativa sobre una acció pròpia.
- Còlera: S' activa per la creença negativa de l'acció d'un altre sobre un mateix.
- Indignació cartesiana: S'activa per l'acció d'un altre sobre una tercera persona.
- Amor propi: s'activa per la creença en la bondat del propi caràcter.
- Apreci: Es activa per la bondat del caràcter d'un altra.
- Orgull: Es desencadena per la creença positiva sobre una acció pròpia.
- Gràtitud: a partir d'una bona acció d'un altra sobre un mateix.

- Admiració: A partir d'una bona acció d'un altre en relació a una tercera persona.

3,2 En relació si algú posseeix coses merescudes o immerescudes.

- Enveja: Sobre els béns merescuts d'altre.
- Indignació aristotèlica (ressentiment): Causada per un bé que té un altre immerescudament.
- Simpatia: Causada per un bé merescut d'un altra persona.
- Llàstima: Causada pel mal immerescut d'una altre.
- Recrear-se: en el mal que un altre mereix. (*Ja li està bé, Massa poc*)

3.3 Altres

- Emocions positives o negatives per coses que han passat o passaran. A vegades un plaer del passat és viscut com un plaer actual o al revés.
- Emocions per creences de possibilitat o d'incertesa. A vegades quan ja tens certesa d'una cosa l'emoció de gelosia desapareix. Quan un fet s'aproxima molt en el temps pot canviar el caràcter de l'emoció, per ex. un condemnat a mort que sent por a la mort al final està desesperat. A vegades creences lligades al "pensament desideratiu" que generen emocions desapareixen quan es contrasta amb la realitat, per exemple, em puc enfadar amb el temps perquè plou però al final puc raonar que és una falta de previsió.

4. Les emocions i la felicitat

Les conseqüències de les emocions en la felicitat o la desgràcia poden suggerir la possibilitat de crear una mesura de la felicitat de la població. Això és difícil atès que les emocions depenen dels alts i baixos del context i per tant poden ser enganyoses. És difícil comparar la contribució de les emocions a la felicitat de la gent atès que no es pot saber quantes vegades es donen esdeveniments que fan créixer l'eufòria de la gent, o al revés.

(Tot i que l'eufòria de les victòries continuades del Barça pot ser un element que mantingui un cert benestar i ànsies d'esforç entre la població del país que tingui conseqüències en altres camps).

En les societats que han viscut situacions objectives dolentes que afavorien emocions negatives és a on s'ha fet més èmfasi en neutralitzar les emocions (budisme, estoïcisme),

(Això no treu que les emocions són mecanismes de reforç positiu i negatiu i per tant les situacions que generen valències positives vols repetir-les i les que en generen de negatives prefereixes evitar-les).

5. Les emocions i l'acció

Les emocions són com estar disposat a l'acció. Les tendències a l'acció com una preferència temporal.

- Còlera o Indignació cartesiana: Produir dolor en l'objecte de l'emoció.
- Odi: Fer desaparèixer l'objecte de l'emoció.
- Menyspreu: Ostracisme, Evitació.
- Vergonya: Amagar-se, marxar, suïcidar-se.
- Culpa: Confessar, reparar, fer-se mal.
- Enveja: Destruir l'objecte envejat o el que el posseeix.
- Por: Fugir, lluitar
- Amor: Aproximar-se, tocar l'altre, Ajudar-lo, Complaire'l.
- Llàstima: Consolar o alleugerar el malestar de l'altra
- Gràtitud: Ajudar l'altra.

La còlera, la culpa, el menyspreu i la vergonya estan lligades a les normes socials:

- La violació d'una norma social produeix vergonya en el violador i menyspreu en l'observador.
- La violació d'una norma moral produeix la culpa en el violador i la còlera en l'observador

La persistència d'una emoció depèn molt de les circumstàncies. Sovint deixar-se portar per la pressa, per exemple en la revenja actuar amb rapidesa pot conduir al fracàs, perquè amb la ment freda es pot planificar més l'operació.

6. Emocions i creences

Les emocions influeixen les creences i a vegades aquest fet té conseqüències negatives o positives.

(Aquest fenomen fa pensar que les nostres emocions es van generar en un context molt diferent del nostre –pleistocè- i per això a vegades no s'adapten a la realitat actual.)

- directament la qual cosa produeix biaixos. Quan una persona s'enamora d'una altra sovint s'imagina l'altra com li agradaria que fos. O, "Creiem el que temem" exagerem el risc, "la por s'alimenta a ella mateixa"
- indirectament la qual cosa produeix creences de baixa qualitat. Ex. Quan la urgència de les emocions fa que no recollim la informació adequada. Tot i que pot passar el revés Ex. Si estudiem molt quin tipus d'animal fa soroll en un bosc i quan menys ho pensem ja ens ha atacat.

Ambdues també interaccionen, EX. El pensament desideratiu pot corregir-se analitzant de manera calmada la realitat. *(També les ideologies)*. L'equilibri s'ha de cercar entre els costos de millorar la informació i els beneficis esperats.

7. La transmutació de les emocions

Atès que les emocions tenen una jerarquia, els individus poden sentir vergonya o culpa de les seves pròpies emocions i per resoldre aquest malestar transmutar-les a partir d'una creença falsa.

1. Avaluació cognitiva inicial: Ell té alguna cosa que jo voldria tenir.
2. Reacció emocional original: L'enveja
3. Meta emoció: Vergonya o Culpa
4. Avaluació cognitiva revisada: Ell ho ha obtingut amb mitjans il·lícits.
5. Reacció emocional revisada: Indignació.

Aquests i altres mecanismes de transmutació són freqüents en la vida social i tenen fortes conseqüències.

8. La cultura i les emocions

Algunes emocions segur que són universals i probablement ho són totes.

Hi ha unes emocions que són considerades bàsiques per la literatura sobre el tema: l'alegria, la sorpresa, la por, la pena, el disgust i la còlera que és manifesten arreu amb expressions de la cara recognoscibles.

Atès que les normes socials són universals, les emocions que les sostenen també ho han de ser : menyspreu, vergonya.

S'ha dit que l'amor romàntic és una qüestió recent, però no és necessari que la societat reconegui amb un concepte aquesta emoció perquè existeixi. La manera que la població pensa en les emocions pot ser específica de cada cultura encara que les emocions siguin universals.

Determinades emocions com ara la culpa poden ser més explícites en aquelles societats que les reforcin des de la primera infància que en altres que no tinguin aquests costums o lleis.

